

Ігор ХАБАТЮК: «Не треба втікати за кордон. Господарюйте на рідній землі!»

У селі Орестів Богдаськівської сільської ради на горбочку церква. А за якихось сотню метрів від неї цегляна ферма, на якій майорять два прапори – жовто-блакитний та чорно-червоний. Це сімейне господарство приватного підприємця Ігоря Хабатюка, де він разом із дружиною Олесею дає раду двом десяткам голів великої рогатої худоби.

«Шість корів дійних, п'ять нетелей та ще плюс бики», – знайомить Ігор з господарством. Показує нове приміщення ферми, куди переведуть худобу на зиму, як буде заїздити сюди трактор, як завозитимуть і подаватимуть корми та як вивозитимуть гній – усе збудоване так, як слід, і на перспективу збільшення числа ВРХ. Розповідає під-

приємць про те, що вже закупили поїлки, замовили доїльний апарат, який удосконалили та пришвидшили працю доярів. Корови у Хабатюків добротні, молочної породи. Тож і надой досить високі, молоко якісне – 3,6 жирності. Його здають переробному підприємству «Дубно-молоко».

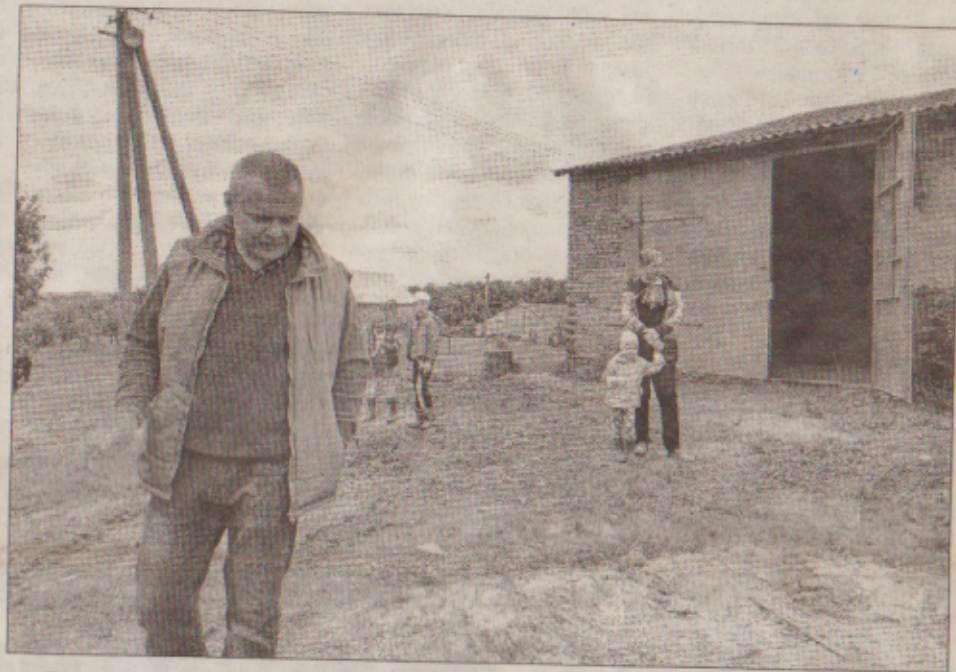
Кожен ранок молодого подружжя фермерів розпо-

чинається однаково. Встають на світанку й поспішають на ранкове доїння. А тоді вже можна й додому – готувати сніданок дітям, яких у Ігоря з Олесею двоє: син Тимофійко та дочка Ярослава. Малі також долучаються до батьківської справи. Наскільки, звісно, спроможні у своєму віці.

Дружина Ігоря Олесья родом із Запорізької області й видно, що козацького роду, бо любить господарювати на фермі й на землі.

«Як я вісім років тому прийшла до Хабатюків у невістки, була в них одна корова й одна телиця. А за ці вісім років вже он скільки розвели...», – розповідає Олесья.

Так, Хабатюкам нелегко все це господарство утримувати й давати йому лад. Доводиться щодня працювати, не покладаючи рук. І не просто працювати, а ще й думати, як і що робити, щоб худобу було чим годувати та й земля щоб була як слід оброблена і давала хороші врожаї.

Підприємець Хабатюк має 60 гектарів орної землі, на якій вирощує все, що потрібно: і зернові, й ріпак, і картоплю, й соняшник, і кукурудзу на силос. Є в господарстві для обробітки землі та збирання врожаю необ-

хідна техніка: трактори, комбайни, вантажівка.

– Як же ви вдвох з дружиною та малими ще дітьми даєте усьому раду? – запитує, справді щиро здивована таким обсягом господарства.

– Справлялися донині

самі, – відповідає на моє запитання Ігор. – А цього року взяли працівника на роботу. На сезон жнив довелося взяти ще одного...

(Продовження на 3-й стор.)

Ігор ХАБАТЮК: «Не треба втікати за кордон. Господарюйте на рідній землі!»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Телефоную Ігореві Хабатюку і знову присмню враження. Поки йде виклик, слухаєш в гарному виконанні наш рідний український гімн «Ще не вмерла Україна». Такий же рінгтон і у дружини фермера. І це не задля піару. Хабатюки – істинні патріоти свого краю.

– Ігоре, скажіть чесно: чи можна отак працюючи як ви, лишень зусиллями власної сім'ї вийти на прибуток, щоб вкладати у збільшення виробництва, поліпшення технологій, техніку?

– А чому ні?! – дивується Ігор. – Ми ж вийшли. Просто треба працювати й бути готовим до того, що манна з неба падати не буде. Повірте, це неправда, що в Україні все погано. Не потрібно українцям за кордон їхати, щоб прислужувати там престарілим панам. Я раджу молоді: «Не бійтеся. Беріть землю й працюйте на ній. Вчіться, як працювати. Запитуйте. І все у вас вийде».

– Ну, не кожен так зможе, як Ви. Вам із дружиною пощастило. Інша б не погодилася так важко працювати.

У відповідь Ігор Хабатюк, посміхаючись, розповідає, що вчора молотили до другої ночі. А вранці, як прокинувся, то побачив, що дружини вже нема. Олесья, жаліючи чоловіка, який за жнива дуже втомився, не стала будити його на ранкове доїння, а сіла на велосипед і поїхала доїти корів сама.

Коли спостерігаєш, як живе й хазяйнує на своїй землі ця гарна молода українська родина, які вони дружні, як намагаються підтримувати один одного, яких хороших виховують у праці діток, то піднімається і настрій, і дух. З'являється віра й певність, що Україна буде заможною й сильною державою. Якщо будуть на нашій землі жити й працювати отакі українці як Ігор та Олесья Хабатюки!

Людмила МАРЧУК.

